

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 485/2023-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Okresného súdu Košice II (od 1. júna 2023 Mestského súdu Košice) č. k. 14P/149/2021 z 21. decembra 2021, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7CoP/3/2022 zo 14. februára 2022, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/60/2022 z 23. marca 2022, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo/68/2022 z 26. mája 2022, proti odpovedi predsedu Okresného súdu Košice II (od 1. júna 2023 Mestského súdu Košice) č. k. Spr. 60/2022 z 7. apríla 2022, č. k. Spr. 73/2022 z 31. mája 2022 a proti odpovedi predsedu Krajského súdu v Košiciach č. k. Spr. 89/2022 z 23. mája 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Vyhodnotenie povahy podania a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bolo 6. júna 2023 doručené doplnené podanie sťažovateľa k ním podanej ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1813/2021. Na základe pokynu sudcu spravodajcu Martina Vernarského bolo predmetné podanie vyčlenené na samostatné podanie v konaní o ústavnej sťažnosti pod sp. zn. Rvp 1679/2023, ktoré bolo 6. júla 2023 náhodným výberom pridelené sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi.
2. Úlohou ústavného súdu pri posudzovaní každého doručeného podania je ustálenie jeho procesnej povahy. Na ten účel ústavný súd uplatňuje zásadu neformálnosti zakotvenú v § 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu.
3. Sťažovateľ sa podaním doručeným ústavnému súdu 6. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozhodnutiami všeobecných súdov (vrátane odpovedí na ním podané sťažnosti predsedami všeobecných súdov) označenými v záhlaví tohto uznesenia, ktoré navrhuje zrušiť. Domáha sa tiež vydania zákazu súdneho výkonu, a to aj „informatívneho charakteru“ vo všetkých súčasných a budúcich súdnych konaniach, ktorých je účastníkom. Žiada o poskytnutie právnej pomoci, priznanie náhrady nákladov v tomto konaní a priznanie nemajetkovej ujmy.

4. Ústavný súd uvedené podanie sťažovateľa hodnotí ako prejav vôle sťažovateľa iniciovať konanie podľa čl. 127 ústavy, teda ako ústavnú sťažnosť, ktorá je podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania pred ústavným súdom. Z popísaného ustálenia povahy sťažovateľovho podania vyplýva, že jeho vyčlenenie na samostatné konanie má za následok začatie konania na ústavnom súde, preto je ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný ho predbežne prerokovať.

5. Z ústavnej sťažnosti, pripojených príloh a uznesení všeobecných súdov vydaných v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia získaných z verejne dostupných registrov (www.justice.gov.sk) vyplýva, že sťažovateľ ako otec maloletej dcéry inicioval konanie o nariadenie neodkladného opatrenia pred Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“), v súčasnosti Mestský súd Košice (ďalej len „mestský súd“), ktoré je vedené pod sp. zn. 14P/149/2021, v súčasnosti vedené pod sp. zn. K2-14P/149/2021.

6. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa ústavy a listiny v dvoch rovinách; prvá rovina sa dotýka rozhodovania všeobecných súdov v mimosporovom súdnom konaní o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bod 7 tohto uznesenia). V druhej rovine kriticky namieta vybavenie jeho sťažností podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(ďalej len „zákon o súdoch“); bod 8 tohto uznesenia].

7. Okresný súd uznesením č. k. 14P/149/2021 z 21. decembra 2021 (právoplatným 7. januára 2022) v prvom výroku zamietol návrh sťažovateľa ako otca maloletej dcéry na nariadenie neodkladného opatrenia a v druhom výroku zamietol žiadosť otca o pridelenie právneho zastúpenia. O odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 7CoP/3/2022 zo 14. februára 2022 (právoplatné 2. marca 2022) tak, že potvrdil uznesenie o výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o pridelenie právneho zastúpenia. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením č. k. 5Cdo/68/2022 z 26. mája 2022 tak, že dovolanie odmietol podľa § 447 písm. e) CSP z dôvodu, že sťažovateľ napriek poučeniu nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

7.1. Ďalším napadnutým uznesením č. k. 8CoP/60/2022 z 23. marca 2022 (právoplatným 4. apríla 2022) krajský súd odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 14P/149/2021 z 18. februára 2022 odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

8. Sťažovateľ podal 4. apríla 2022 sťažnosť predsedovi okresnému súdu podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch a v súlade s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv (ďalej len „dohovor“), namietajúc neumožnenie nahliadnúť do spisu vo veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 14P/149/2021. Podľa napadnutého oznámenia predsedu okresného súdu č. k.

Spr. 60/2022 zo 7. apríla 2022 (sťažovateľovi doručené 6. mája 2022) sťažnosť nebola dôvodná. Následne sťažovateľ podal ďalšiu sťažnosť zo 6. mája 2022 podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a súčasne aj žiadosť o sprístupnenie a možnosti vytvorenia kópie zvukového záznamu z 28. marca 2022, ktorú adresoval predsedovi okresného súdu a predsedovi krajského súdu. Predseda okresného súdu v odpovedi č. k. Spr. 73/2022 z 31. mája 2022 (doručenej sťažovateľovi 10. júna 2022) konštatoval, že podanie sťažovateľa nie je sťažnosťou. Tiež uviedol, že okresný súd nevykonáva záznam uskutočnených telefonických hovorov. K údajnému vedomému mareniu vo vzťahu k nesprávnej poskytnutej informácii potvrdil správnosť informácie poskytnutej listom č. k. Spr. 60/2022 zo 7. apríla 2022 a v celom rozsahu poukázal na odpoveď predsedníčky krajského súdu č. k. 89/2022 z 23. mája 2022 (doručenej sťažovateľovi 31. mája 2022).

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ sa podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal výkonu svojich rodičovských práv vo vzťahu k svojej maloletej dcére. Podľa jeho tvrdení dochádza zo strany matky maloletej k úmyselnému bráneniu styku otca s maloletou. Žiadal súd prostredníctvom neodkladného opatrenia o poskytnutie ochrany jeho porušeným právam a v konaní pred ústavným súdom, predovšetkým s ohľadom na jeho nepriaznivé osobné pomery týkajúce sa zdravotného postihnutia a hmotnej núdze, namieta nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutí konajúcich súdov, ktorými bol jeho návrh zamietnutý bez prihliadnutia na zásadné dôkazy. Zdôrazňuje, že súdy prehliadli pred sťažovateľom utajenú správu vydanú úradom práce sociálnych vecí a rodiny z 20. decembra 2021, ktorá má jednoznačne preukazovať úmyselné bránenie výkonu jeho rodičovských práv. Namieta aj to, že jeho žiadosť o nahliadnutie do spisu pred okresným súdom bola zmarená postupom predsedov súdov. Poukazuje tiež na nesústredený a neefektívny výkon všeobecných súdov a predsedov súdov. Naznačuje úmyselne koordinované postupy súdov v Košiciach a ich predsedov na účel sťaženia a zmarenia uplatnenia jeho rodičovských práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákon o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákon o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákon o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákon o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práva na súdnu ochranu podľa ústavy a listiny napadnutým uznesením okresného súdu č. k. 14P/149/2021 z 21. decembra 2021, napadnutým uznesením krajského súdu č. k. 7CoP/3/2022 zo 14. februára 2022, č. k. 8CoP/60/2022 z 23. marca 2022 a napadnutým uznesením najvyššieho súdu č. k. 5Cdo/68/2022 z 26. mája 2022:

11. Z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je známe, že sťažovateľ už namietal porušenie svojich práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/149/2021 a uznesením č. k. 14P/149/2021-90 z 21. decembra 2021. O jeho skôr podanej ústavnej sťažnosti rozhodol ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 31/2022 z 27. januára 2022 (právoplatným 2. marca 2022) tak,

že v časti namietajúcej uznesenie okresného súdu ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde (tak v časti I výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v časti II výroku o zamietnutí žiadosti o pridelenie právneho zastúpenia). V časti namietajúcej postup okresného súdu porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

12. O ďalšej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (vecne podobnej so súčasnou ústavnou sťažnosťou, prednostne v časti namietajúcej porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu rozhodnutiami všeobecných súdov v mimosporovom konaní ako celku, por. bod 7 tohto uznesenia, pozn.) rozhodol ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 565/2022 z 13. októbra 2022 (právoplatným 15. novembra 2022) tak, že v časti namietajúcej uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde a v časti uznesenia okresného súdu o zamietnutí žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú. Rovnaký dôvod uplatnil aj voči namietanému uzneseniu krajského súdu č. k. 7CoP/3/2022 zo 14. februára 2022. V rozsahu namietaného uznesenia najvyššieho súdu odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Ani v tomto konaní pred ústavným súdom žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

13. Ako to vyplýva z výsledku konania pred ústavným súdom v predchádzajúcej veci (v konaní pred ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 565/2022), tak to bolo ukončené rozhodnutím čiastočne procesnej povahy, a to pre taký nedostatok podmienky konania, ktorý už podaním ďalšej ústavnej sťažnosti nemožno odstrániť (nedostatok právomoci ústavného súdu a zmeškanie lehoty na podanie návrhu ústavného súdu). V tomto prípade teda objektívne neprichádza do úvahy, aby pri opätovnom podaní návrhu na začatie konania boli podmienky konania splnené a zároveň išlo o totožnú vec. V uvedenom konaní pred ústavným súdom bolo v časti smerujúcej proti najvyššiemu súdu rozhodnuté tzv. kvázimeritórne, teda odmietnutím časti ústavnej sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Prvá podmienka obsiahnutá v § 55 zákona o ústavnom súde sa týka takej veci, o ktorej už ústavný súd meritórne (teda nie procesne, okrem prípadu uvedeného v § 212 zákona o ústavnom súde) rozhodol (ide o tzv. prekážku veci právoplatne rozhodnutej – *rei iudicatae facit ius*). V tejto súvislosti sú meritórnymi rozhodnutiami aj tzv. kvázi meritórne uznesenia, ktorými síce ústavný súd návrh odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť, ale v skutočnosti vec meritórne prerokuje a negatívne pre navrhovateľa aj rozhodne, čo je prípad sťažovateľa (m. m. II. ÚS 13/2021, III. ÚS 402/2021).

14. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (napr. I. ÚS 510/2019, I. ÚS 545/2019, I. ÚS 33/2020, II. ÚS 4/2020, II. ÚS 141/2020, II. ÚS 312/2021, IV. ÚS 262/2020).

15. Vzhľadom na to, že táto časť ústavnej sťažnosti (okrem namietaného uznesenia krajského súdu č. k. 8CoP/60/2022 z 23. marca 2022), o ktorej ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn.

III. ÚS 565/2022 rozhodol, bolo potrebné ju odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku rozhodnutia).

16. Pokiaľ ide o namietané uznesenie krajského súdu č. k. 8CoP/60/2022 z 23. marca 2022, to zjavne nadobudlo právoplatnosť skôr (4. apríl 2022) ako dva mesiace pred podaním ústavnej sťažnosti (6. júna 2023). Preto je ústavná sťažnosť proti označenému uzneseniu krajského súdu podľa § 124 zákona o ústavnom súde podaná oneskorene, čo je dôvodom jej odmietnutia v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku rozhodnutia).

III.2. K namietanému porušeniu práva na súdnu ochranu podľa ústavy a listiny odpoveďou predsedu okresného súdu č. k. Spr. 60/2022 zo 7. apríla 2022, č. k. Spr. 73/2022 z 31. mája 2022 a odpoveďou predsedu krajského súdu č. k. Spr. 89/2022 z 23. mája 2022:

17. Z príloh pripojených k ústavnej sťažnosti vyplýva, že odpovede o oznámení vybavenia sťažnosti podanej podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch v podobe listov predsedu okresného súdu a krajského súdu boli sťažovateľovi doručené v rozmedzí kalendárnych mesiacov máj 2022 a jún 2022 (bod 8 tohto uznesenia, pozn.). Uvedená skutočnosť znamená, že označené listy boli sťažovateľovi doručené skôr ako dva mesiace pred podaním ústavnej sťažnosti (6. jún 2023). Ústavná sťažnosť je aj v tomto rozsahu podaná oneskorene, čo je dôvodom jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku rozhodnutia).

III.3. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

18. V nadväznosti na závery vyslovené v predchádzajúcich častiach tohto uznesenia ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017). Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku rozhodnutia).

19. Keďže došlo k odmietnutiu sťažnosti ako celku, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa, pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu